

[Petra Petersen.]

ikke mener, at man kan nøjes med Lapperier, naar det gælder Børn eller vor Sociallovgivning i det hele taget særlig hvad Omsorgen for Moder og Barn angaar.

Den højtærede Handelsminister udtalte forleden Dag her i Tinget under Behandlingen af Sukkerordningen, at „Fremtidens Danmark“ ofte havde været citeret fra denne høje Talerstol. Maa jeg oplyse, at i „Fremtidens Danmark“ staar der — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier —:

„En af de Ting, der efter Socialdemokratiets Opfattelse maa sættes øverst paa den politiske Dagsorden i den kommende Tid, er Samfundets Interesse for Familiens Velfærd, for Moder og Barn.“
Og som Punkt 3 nævnes:

„Gennemførelsen af Moderskabsydelse, Udvidelse af Barselhvile, Svangerskabshvile med Dagpenge og Forbud mod Afskedigelse som Følge af Graviditet eller Ægteskab.“

Baade den højtærede Socialminister og den højtærede Minister Fru Fanny Jensen har givet Udtryk for det ønskelige i at komme mindrebemidlede Kvinder og Børn til Hjælp. Jeg har derfor al Grund til at vente, at dette Lovforslag faar en velvillig og efter Omstændighederne hurtig Behandling her i det høje Ting. De Mennesker, som gennem deres Arbejde indhøster Erfaring paa dette Omraade — det gælder ogsaa de Kvinder, som leder Mødrehjælpsinstitutionerne — lægger ikke Skjul paa, at af de mange Kvinder, der maa afvises fra Mødrehjælpsinstitutionerne, formodes en meget stor Part at gaa direkte til Kvaksalvere, ligesom de heller ikke lægger Skjul paa, at Gennemførelsen af Moderskabsydelse vilde kunne redde største Parten af disse Kvinder fra den fortvivlede og ifølge Loven strafbare Handling. Jeg tror, at mange af de ærede Medlemmer her i Salen, ikke mindst Kvinderne, er enige med mig i, at nu maa Tiden være inde til at gennemføre Moderskabsydelsen.

Sofie Pedersen: Det foreliggende Lovforslag indeholder utvivlsomt flere sociale Forbedringer for Mødre og Børn, navnlig for de gifte Mødre og de Mødre, der maa have Arbejde uden for deres Hjem. Jeg vil derfor sige, at mit Parti med Velvilje ser paa Løsningen af nogle af de Opgaver, der er peget paa i Lovforslaget, men da Lovforslagets Gennemførelse tillige vil stille ret betydelige økonomiske Krav til Samfundet — vi har lige hørt den højtærede Socialminister nævne

Tallet 32 Mill. Kr. —, kunde jeg ønske en nærmere Drøftelse og en indgaaende Overvejelse af Lovforslagets forskellige Punkter i et eventuelt Udvalg, og jeg skal derfor i Dag nøjes med at tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Behandling i et kommende Udvalg.

Inger Gautier Schmit: Blandt de mere eller mindre værdifulde Malerier her paa Rigsdagen er der et herligt Billede af Haslund. Det hænger i Restaurationen, og jeg tænker, alle ærede Medlemmer har lagt Mærke til det, naar de indtager deres Frokost dernede, og har frydet sig over den Børnerigdom, der fremtræder paa dette Billede. Ikke mindre end 10 pragtfulde Børn har Maleren her malet, og man har ikke den fjerneste Fornemmelse af, at disse Børn i mindste Maade har været paavirket af, at man paa det Tidspunkt hverken havde cand. psyk.'er, Børnepædagoger, Spædbørnsudstyr eller Tilskud til svangre Mødre.

Der har altsaa været en Tid i Kongeriget Danmarks Historie, da man faktisk i mange Familier kunde leve ganske lykkeligt uvidende om alle disse sociale Foreteelser. Men det kan vi ikke slaa os til Ro med i vore Dage. Maaske har Forholdene ændret sig betydeligt; Mennesker har i hvert Tilfælde forandret sig betydeligt, og Fællesfølelsen er glædeligvis — tror jeg, man kan sige — blevet skærpet. Man kan, som sagt, ikke ganske roligt lade Sagerne gaa deres Gang. Ogsaa Lovgivningen maa gøre sit til, at der kan blive raadet Bod paa det, som er skævt og uretfærdigt, og hvor der unødigt er lagt Byrder paa Mennesker, bør man prøve paa i videst mulig Udstrækning gennem Lovforanstaltninger at bøde derpaa.

Det foreliggende Lovforslag er skrevet ud af Befolkingskommissionens Betænkning af 1938, og som den højtærede Minister udtalte, blev denne Kommission nedsat, fordi man paa det Tidspunkt stod over for en faretruende Affolkning. Historien viser, at efter alle Krige kommer der Bølger paa dette Omraade. Ogsaa her i Danmark saa vi saaledes en meget stærkt faldende Fødselshyppighed, ja, saa stærkt faldende var den, at man alvorligt begyndte at overveje, hvad der burde gøres for at standse denne Nedgang. Jeg mindes endnu, hvordan man her i København med stor Skræk imødesaa det Tidspunkt, da vi fik alt for mange Skoler, idet der vilde blive født — jeg ved ikke hvor mange Tusinder af Børn mindre i Løbet af de kommende 10 eller 20 Aar, saa at de københavnske Skoler derfor vilde komme til at staa uden Børn.